

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/79/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010126
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123010126.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Revésa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 05.04.2023, č. k. 35T/4/2023-286, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. augusta 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 05.04.2023, č. k. 35T/4/2023-286, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času až do 18:50 hod. dňa 16.10.2022 si na presne nezistenom mieste od nezistenej osoby v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov pre seba neoprávnene zadovážil drogu zv. pervitín, ktorú následne prechovával pri sebe, naposledy do času 18:50 hod. dňa 16.10.2022, a to vo vozidle zn. Volkswagen Passat, combi, striebornej metalízy, EČV:D., na ktorom ako vodič jazdil sám v Trnave po ulici A., kde bol zastavený hliadkou príslušníkov PMJ KR PZ v Trnave, kde poverený príslušník PZ následným vykonaním prehliadky tohto vozidla na základe príkazu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava v tomto vozidle, na sedadle spolujazdca, v druhom priečinku batocha položenom na tomto sedadle, našiel a zaistil:

- zatavenú plastovú striekačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 1205 mg obsahujúci metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 33,1 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 399 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 12 bežným jednotlivým dávkam drogy v celkovej hodnote 60,25,- EUR

- zatavenú plastovú striekačku bieleho s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 434 mg obsahujúci metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 54,9 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 238 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, v celkovej hodnote 21,70,- EUR,

čo spolu predstavuje 1639 mg drogy - pervitínu v celkovej hodnote 81,95 EUR, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m) Trestného zákon, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace. Súčasne podľa § 48 ods. 2 písm.

a) Trestného zákona okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 286-291 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že vo vozidle Volkswagen Passat combi, EČV: D., ktoré riadil dňa 16.10.2022 obžalovaný, sa nachádzal metamfetamín v celkovom množstve 1639 mg a v celkovej hodnote 81,95 eur, pričom bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že tento patril obžalovanému a obžalovaný si ho zadovážil. Obžalovaný obhajobu založil na tvrdeniach, že nebol vopred poučený o svojich právach, najmä o práve neobviňovať seba samého a bol robený na neho nátlak na vydanie vecí – drog, pričom podľa názoru okresného súdu z vykonaného dokazovania takéto tvrdenia obžalovaného neboli preukázané. K tomu uviedol, že nátlak na obžalovaného nezodpovedal ani celkovým okolnostiam prípadu, nakoľko podozrenie, ktoré existovalo už v čase zadržania obžalovaného, mohlo byť potvrdené alebo vyvrátené práve vykonanou prehliadkou, o ktorú žiadal príslušník OKP a ktorej súhlas mu bol oznámený. Absentuje tak akákoľvek motivácia príslušníkov PZ vyvíjať nátlak na obžalovaného, ak ich podozrenie mohol byť preverený zákonným spôsobom.

Taktiež mal okresný súd za to, že obžalovaného usvedčuje z trestnej činnosti skutočnosť, že pri prehliadke vozidla bola zaistená stopa č. 2 - dve injekčné striekačky s obsahom bieleho kryštalického materiálu, ktorých obsah bol preskúmaný a bolo zistené, že v striekačke označenej ako A sa nachádzalo 1205 mg materiálu obsahujúceho metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky 33,1% hmotnostných, čo podľa KEÚ PZ SR zodpovedná minimálne 12 obvyklým jednorazovým dávkam drogy a v druhej striekačke označenej ako B sa nachádzalo 434 mg materiálu obsahujúceho metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky 54,9% hmotnostných, čo podľa KEÚ PZ SR zodpovedná minimálne 6 obvyklým jednorazovým dávkam drogy. Obžalovaného ďalej usvedčujú z trestnej činnosti aj stopy zaistené z osobnej prehliadky, pri ktorej boli vykonané stery z rúk obžalovaného, ktorých následnou odbornou expertízou znaleckým ústavom bolo zistené, že v týchto stopách sa nachádzajú stopy metamfetamínu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri ukladaní trestu súd vychádzal z toho že v prípade obžalovaného je možné tomuto tohto uznať za vinného podľa z trestného činu podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písm. c) Tr. zák., v zmysle ktorého za takýto skutok je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 3 až 10 rokov. Súd preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil u neho jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - bol už za trestný čin odsúdený, ako to vyplynulo z jeho odpisu registra trestov), ako aj k tomu, že mu bolo nutné uložiť len trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom s poukazom na § 34 ods. 6 Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák., dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace (t.j. skôr pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu podľa § 172 ods. 4 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností, keď trest súd mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. v sadzbe od 5 rokov a 4 mesiace do 10 rokov) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie obžalovaný A. B. a to čo do výroku o vine ako aj čo do výroku o treste (č.l. 285 spisu), ktoré následne odôvodnil prostredníctvom obhajcu Mgr. Ing. Juraja Trokana osobitným písomným podaním (č. I. 297-298 spisu).

Okresný prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania (č. I. 285 spisu).

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu po podrobnej rekapitulácii záverov napadnutého rozsudku poukázal na skutkový stav, pričom namietal, že v tomto trestnom konaní prokurátor žiadny príkaz na prehliadku nevydal. Napriek tomu, že obhajoba túto okolnosť namietala v konaní, súd sa s týmto žiadnym spôsobom nevyporiadal a túto námietku doslova ignoroval, jednak v priebehu konania, jednak pri vyhlásení a odôvodnení rozsudku. Na základe príkazu prokurátora teda logicky nemohli byť zabezpečené ani žiadne dôkazy v tomto konaní.

K nezákonnosti príkazu na prehliadku iných priestorov vydaného policajtom obžalovaný namietal, že vychádzajú z vydaného príkazu na prehliadku iných priestorov (pozemkov), je zrejmé, že tento príkaz nebol vydaný v súlade so zásadou stíhania len zo zákonných dôvodov obsiahnutou v ust. § 2 ods. 2 Trestného poriadku, keď v rade prvom, tento príkaz bol vydaný s odôvodnením, že je dôvodné

podozrenie, že „osobné vozidlo pochádza z trestnej činnosti a nachádzajú sa v ňom kriminalisticko-relevantné stopy“. Z konania, ktoré predchádzalo vydaniu príkazu, neexistuje ani náznak skutočnosti, že osobné vozidlo malo pochádzať z trestnej činnosti. Takáto skutočnosť sa nepreukázala ani v ďalšom konaní, ani nie je predmetom trestného stíhania. V rade druhom, je nevyhnutné, aby príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov obsahoval aj dostatočný opis veci alebo osoby, ktoré majú byť týmto procesným úkonom zaistené. Napriek tomu, že v tomto prípade mali príslušníci Policajného zboru podozrenie, že sa v motorovom vozidle môžu nachádzať aj omamné a psychotropné látky alebo prekursor, pričom ich podozrenie malo plynúť z nervózneho správania osoby počas jej zadržania, ako aj z dôvodu jej predchádzajúceho odsúdenia za obdobný skutok, tento bližší opis v predmetnom príkaze absentuje. Pokiaľ by sme pripustili zákonnosť vydaného príkazu, potom by postačovalo každý takýto zásah do základných práv a slobôd odôvodňovať podozrením na existenciu „kriminalisticko-relevantných stôp“, čo je podľa jeho názoru neprijateľné.

K nezákonnosti prehliadky iných priestorov uviedol, že je nezákonné aj vykonanie samotnej prehliadky a všetky z nej zabezpečené dôkazy. Citujúc ust. § 101 ods. 1 Trestného poriadku, zastával názor, že v uvedenom prípade nedošlo k doručeniu príkazu pri prehliadke, napriek tomu, že nebola prítomná žiadna prekážka na jeho doručenie. Týmto spôsobom tak došlo ku konaniu, ktoré je v rozpore so zákonom, keď príslušníci vykonávajúci prehliadku najskôr motorové vozidlo prehľadali, pričom vo vzťahu k pripomienke vlastníka motorového vozidla, dopytujúceho sa na príkaz na prehliadku, uviedli, že „je to len formalita“ a vlastník motorového vozidla, si bol následne (po vykonaní prehliadky), na žiadosť polície, príkaz vyzdvihnúť na oddelení policajného zboru na E. F. v Trnave. Poukazujúc na judikatúru NS SR sp. zn. 4Tdo/67/2016 zo dňa 23.11.2017 uviedol, že z dôvodu, že predpoklad zákonného vykonania prehliadky nebol naplnený, nie je možné zaistené dôkazy považovať za zákonné a procesne použiteľné v trestnom konaní, čím súčasne nemôžu byť použité ako zákonný podklad k posúdeniu mojej viny a výšky trestu v konaní.

Vo vzťahu k znaleckému posudku KEÚ PZ Bratislava ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2022/11351 uviedol, že pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym, a preto KEÚ PZ Bratislava nie je oprávnený rozhodovať o tom, čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku konkrétnej drogy a ani stanovovať jej množstvo. Tento záver potvrdzuje aj rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Bratislave (uznesenie sp. zn. 1To 168/2001, 4To 127/2011), podľa ktorej môže záver o obvykle jednorazovej dávke drogy stanoviť výlučne len orgán činný v trestnom konaní (pokiaľ ide o prípravné konanie) alebo súd (pokiaľ ide o konanie pred súdom). V tejto spojitosti je podľa jeho názoru doteraz otáznym, aké je skutočné množstvo zaisteného materiálu drogy. Vzhľadom na to, že zo skutkovej vety rozsudku vyplýva, že celkové množstvo zadržaného kryštalického materiálu predstavuje teda 1639 mg. Z tohto množstva nie zrejmé, koľko obsahuje „čistý“ pervitín (metamfetamín), na základe ktorého bolo množstvo metamfetamínu vyčíslené len ako minimálne 16 dávok po minimálne 10 mg metamfetamínu.

Obžalovaný ďalej namietal, že výrok o vine v rozsudku je neurčitý (skutok sa mal udiť „od presne nezisteného času“, „na presne nezistenom mieste od nezistenej osoby“). Takáto formulácia skutku nie je v súlade s požiadavkou na jeho určitosť a nezameniteľnosť s iným skutkom. K uvedenému dodal, že za prechovávanie a zadovážovanie drog od presne nezisteného času na presne nezistenom mieste už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/19/2019 z 08.09.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/96/2020 z 02.09.2021. Nie je preto možné ho dvakrát odsúdiť za rovnaký skutok.

V ďalšom zastával názor, že je nesprávny záver okresného súdu (bod 2 odôvodnenia) o tom, že „výsluch z prípravného konania je potrebné vnímať v celom jeho kontexte“. Súd sa pri hodnotení dôkazov, musí zaoberať len dôkazmi, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, a to v súlade s požiadavkou na ústnosť a bezprostrednosť vedenia hlavného pojednávania. Je neprípustné, aby súd vychádzal z domnienok (resp. skutočností, ktoré nevyplývajú z dokazovania na hlavnom pojednávaní). Na viacerých miestach odôvodnenia rozsudku sa spomína príkaz na prehliadku iných priestorov (motorového vozidla), vydaný so súhlasom prokurátora, čo je v rozpore s výrokom o vine, v ktorom sa uvádza príkaz, vydaný priamo prokurátorom. Je nesprávny záver okresného súdu (bod 25 odôvodnenia), že ak sa nachádza vo výroku príkazu na prehliadku nesprávne uvedené podozrenie (odôvodnenie?) nemá to za následok jeho nezákonnosť. Takýto zásah do základných práv a slobôd musí byť riadne odôvodnený, a nie je možné nezákonnosť dodatočne naprávať takýmto výkladom. „Kriminalisticko-relevantné stopy“ nie sú dostatočným odôvodnením takéhoto postupu, nakoľko pri každej prehliadke prichádza k zaisťovaniu kriminalisticko-relevantných stôp. Z uvedeného nie je zrejmý zákonný dôvod nariadenia príkazu na prehliadku. O to viac, ak výrok príkazu (vozidlo pochádzajúce z trestnej činnosti) nie je v súlade so skutočnosťami, uvádzanými v závere odôvodnenia (žiadosť policajtov, vzhľadom na informáciu o prítomnosti omamných a psychotropných látkach vo vozidle), teda príkaz je nepreskúmateľný.

Obžalovaný poukázal aj na to, že nie je zrejmé, z akého dôkazu súd vyvodil záver (bod 31 odôvodnenia), že obžalovaný mal pred samotnou prehliadkou sám uviesť, že vo vozidle sa nenachádzajú žiadne veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Súd však správne konštatuje, že príslušník OKP sa obžalovaného pýtal, či má nejaké drogy, avšak príslušník obžalovaného žiadnym spôsobom vopred nepoučil o jeho právach. Je nesprávny záver súdu (bod 35 odôvodnenia) o tom, že za dôkaz sa považuje znalecký posudok ako celok, nie len samotné závery. Naopak, za dôkaz možno považovať (a v rozhodnutí zohľadniť) len dôkaz, ktorý bol zákonným spôsobom (zásada ústnosti) vykonaný na hlavnom pojednávaní. Ak boli na hlavnom pojednávaní prečítané len závery znaleckého posudku, ako tomu bolo v tomto prípade, nie je možné ako dôkaz použiť ostatné časti znaleckého posudku, resp. celý znalecký posudok. Z takto vykonaného dokazovania nevyplýval ani záver o tom, že predmetom znaleckého posudku boli práve stopy, zaistené pri prehliadke motorového vozidla.

V záverečnom návrhu uviedol, že s poukazom na vyššie uvedené, je zrejmé, že jeho odsúdeniu predchádzal nezákonný postup, ktorého následkom boli zaistené dôkazy, ktoré nemožno považovať za zákonné a procesne použiteľné v trestnom konaní. Z tohto dôvodu, ako aj z ďalších dôvodov, ktoré uviedol, navrhol, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok, alebo ho zmenil tak, že ho spod obžaloby oslobodí z dôvodu, že nebolo preukázané spáchanie skutku, ktorý je predmetom obžaloby.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku a to za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal dňa 24.07.2023.

Prokurátorka krajskej prokuratúry prítomná na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedla, že prvostupňový súd po dokazovaní realizovanom zákonným spôsobom rozhodol o vine obžalovaného a o uloženom treste zákonne a vecne správne, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolacie námietky obžalovaného považovala za nedôvodné, s viacerými okolnosťami, na ktoré obžalovaný poukazuje, sa prvostupňový súd vysporiadal už v odôvodnení rozsudku, s ktorým sa stotožnila. Pri vymedzení skutku uvedeného v obžalobe skutočne došlo k uvedeniu nesprávneho údaja o tom, že prehliadka motorového vozidla bola vykonaná na základe prokurátora, namiesto správneho údaja o tom, že išlo o príkaz povereného príslušníka, tento údaj bol uvedený aj v skutkovej vete rozsudku, ide však výhradne a len o písársku chybu, ako je zrejmé z odôvodnenia rozsudku. Odvolanie považovala v celom rozsahu za nedôvodné a podľa § 319 Trestného poriadku ho navrhla zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že sa plne pridrižiava písomne podaného odvolania zo dňa 11.5.2023. Toto odvolanie bolo riadnym spôsobom na dnešnom verejnom zasadnutí oboznámené a k tomu mal len jednu doplňujúcu skutočnosť, a to je tá, tak ako to už uviedol advokát pred ním vo svojom písomnom podaní, že celému konaniu predchádzal nezákonný postup, ktorého následkom boli zaistené dôkazy, ktoré nemožno považovať za zákonné, čiže nezákonnosť nemožno napraviť tzv. zákonnosťou. V prípade, že obžalovaný bude spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodený, navrhol ho prepustiť z väzby na slobodu.

Obžalovaný sa v konečnom návrhu pripojil k vyjadreniu svojho obhajcu.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku, ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že:

- prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 18.01.2023 pod číslom 2 Pv 426/22/2207-33 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obvineného A. B. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe ako i v skutkovej vete napadnutého rozsudku;
- okresný súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 17.03.2023, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B. a čítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 17.10.2022, následne výsluchom svedka G. A., svedka G. H., čítaním znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava č. PPZ-KEU-EXP-2022/11351, znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava č. PPZ-KEU-EXP-2022/13008, záverov I. G. A. J. K.;

· okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.04.2023 vykonal dokazovanie výsluchom svedka A. A. L., svedka M. B. a čítaním príkazu na prehliadku iných priestorov a príkazu na osobnú prehliadku, zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov s fotodokumentáciou, zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky, tabuľky monitorovania cien metamfetamínu na čiernom trhu na území Slovenskej republiky, rozsudku Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 9T/19/2019 zo dňa 08.09.2020 a uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/96/2020, evidenčnej karty vozidla, správy na obvineného a lustrácie v CESDAP, odpisu registra trestov, zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby a poučenia o právach podozrivej osoby.

Ku konaniu a k výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku : Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Odvolací súd podané odvolanie obžalovaného preskúmal a dospel k záveru, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaného jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval a k akým záverom dospel, ktoré závery odvolací súd považuje za správne a v plnom rozsahu na ne odkazuje.

Odvolací súd mal rovnako jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu, ktorý sa mu kládol za vinu. Z trestnej činnosti uvedenej v obžalobe je obžalovaný usvedčovaný najmä zápisnicou o vykonaní prehliadky vozidla, zápisnicou o prehliadke tela, vypracovanými znaleckými posudkami, svedeckými výpoveďami a v neposlednom rade aj samotnou výpoveďou obžalovaného z prípravného konania.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, obžalovaný mu v odvolaní vytýkal v prvom rade nezákonnosť príkazu na prehliadku iných priestorov. V tejto súvislosti je vo všeobecnosti potrebné uviesť, že podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku, prehliadku iných priestorov alebo prehliadku pozemku je oprávnený nariadiť predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi priestorov alebo pozemku, alebo jeho zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu. Dôvody prehliadky podľa vyššie citovaného ustanovenia zákona sú obdobné ako pri domovej prehliadke (§ 99 ods. 1 Trestného poriadku).

Prehliadka iných priestorov môže byť ako neodkladný alebo neopakovateľný úkon vykonaná, pokiaľ existuje dôvodné podozrenie, že sa v týchto priestoroch nachádza vec alebo osoba dôležitá pre trestné konanie. Je treba mať na pamäti, že ide o úkon smerujúci na objasnenie a preverenie skutočností dôvodne nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin. Aj napriek tomu, že ide iba o počiatočnú fázu konania (spravidla pred vznesením obvinenia), musia mať orgány činné v trestnom konaní dostatok informácií a dôkazov, ktoré sú o existencii dôvodného podozrenia spôsobilé presvedčiť objektívneho pozorovateľa.

V zásade potom platí, že ak sa podozrenie zo spáchania trestného činu po vykonaní úkonu podľa § 101 Trestného poriadku nepotvrdí, táto skutočnosť sama osebe ešte neznamená neústavnosť vykonaného zásahu. Skutkové zistenia sa totiž v počiatočných fázach trestného konania vždy pohybujú iba v rovine pravdepodobnosti. V takejto situácii treba hodnotiť, či sa prehliadka mohla javiť dôvodnou s ohľadom na informácie, ktoré orgány činné v trestnom konaní mali a mohli mať k dispozícii v čase jej nariadenia.

Rovnako však platí, že ak sa podozrenie zo spáchania trestného činu po vykonaní úkonu podľa § 101 Trestného poriadku potvrdí, táto skutočnosť sama o sebe ešte neznamená ústavnosť vykonaného zásahu bez toho, aby súd skúmal materiálne a formálne podmienky vykonaného úkonu.

Z príkazu na prehliadku iných priestorov (pozemkov) vydaného podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku povereným príslušníkom PZ dňa 16.10.2022 (č.l. 126 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že tento bol vydaný (po predchádzajúcom súhlase prokurátorky) na prehliadku osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, combi, strieborná metalíza svetlá, rok výroby: 2015, VIN: N., EVČ: D., lebo je dôvodné podozrenie, že osobné vozidlo pochádza z trestnej činnosti a nachádzajú sa v ňom kriminalisticko-relevantné stopy. Príkaz je odôvodnený tým, že „dňa 16.10.2022 bolo v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 16.10.2022 v čase približne o 19:00 hod. bolo hliadkou PMJ KR PZ v Trnave na F. A. zastavené osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, combi, strieborná metalíza svetlá, EVČ: D., na základe žiadosti od príslušníkov Kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, nakoľko disponovali informáciou, že v predmetnom vozidle sa nachádzajú omamné a psychotropné látky.“

S poukazom na vyššie uvedené potom k odvolacej námietke obžalovaného, že napriek tomu, že v tomto prípade mali príslušníci Policajného zboru podozrenie, že sa v motorovom vozidle môžu nachádzať aj omamné a psychotropné látky alebo prekurzory, pričom ich podozrenie malo plynúť z nervózneho správania osoby počas jej zadržania, ako aj z dôvodu jej predchádzajúceho odsúdenia za obdobný skutok, tento bližší opis v predmetnom príkaze absentuje, túto vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. K tomu krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené teoretické poznatky uvádza, že v praxi nie je vždy možné pred začatím prehliadky presne určiť, aké predmety majú byť, resp. budú pri prehliadke nájdené. Podmienkou prehliadky je však vždy existencia určitej predstavy o hľadaných predmetoch v súvislosti s objasňovaním skutku a súčasne dôvodné podozrenie, že sa v určitých priestoroch takéto predmety nachádzajú. Preto je pred vykonaním prehliadky potrebné zabezpečiť podrobný opis veci alebo mať aspoň informácie umožňujúce druhové či rodové určenie hľadaných predmetov. Vzhľadom na vyššie opísaný príkaz na prehliadku iných priestorov (pozemkov), z odôvodnenia tohto je zrejmé, že sú v ňom bližšie popísané skutočnosti a to, že bolo v predmetnej trestnej veci podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona a rovnako i krátky popis skutkového stavu o tom, že príslušníci polície disponovali informáciou, že v predmetnom vozidle sa nachádzajú omamné a psychotropné látky.

Pokiaľ obžalovaný poukázal na nezákonnosť predmetného príkazu v súvislosti s tým, že tento príkaz bol vydaný s odôvodnením, že je dôvodné podozrenie, že „osobné vozidlo pochádza z trestnej činnosti a nachádzajú sa v ňom kriminalisticko-relevantné stopy“, k tomu má krajský súd za potrebné uviesť, že v zmysle zákona policajť začne trestné stíhanie, ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak ako z trestného oznámenia (napr. pri vyšetrovaní trestnej činnosti alebo pri vykonávaní operatívno-pátracej činnosti a pod.). Takýto postup bol uplatnený aj v prejednávanej trestnej veci. Definíciu, spôsob výkonu, kategórie a zákonné medze činnosti vykonávanej príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky upravuje zákon NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Príslušníci Policajného zboru Slovenskej republiky vykonávajú svoju služobnú činnosť podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona, ktorou sa rozumie činnosť policajta spojená s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných predpisov. Medzi ich úlohy podľa § 2 ods. 1 písm. b) citovaného zákona patrí aj odhaľovanie trestných činov a zisťovanie ich páchatel'ov. Preto potom nemožno postup orgánov činných v trestnom konaní považovať za nezákonný, keďže si začatím trestného stíhania „vo veci“ najprv vytvorili priestor na overenie poznatkov o možnom protiprávnom konaní obžalovaného A. B., a k vznieseniu obvinenia pristúpili bez meškania po potvrdení pôvodného podozrenia.

V tejto súvislosti ani ďalšia odvolacia námietka obžalovaného, že v uvedenom prípade nedošlo k doručeniu príkazu pri prehliadke, napriek tomu, že nebola prítomná žiadna prekážka na jeho doručenie, nie je dôvodná. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov zo dňa 16.10.2022 (č.l. 127-128 vyšetrovacieho spisu) je totiž zrejmé, že pri predmetnej prehliadke bol prítomný obžalovaný A. B. ako vodič vozidla a prehliadka bola vykonaná za prítomnosti vlastníka vozidla M. B., pričom predmetný príkaz bol vypracovaný a doručený účastníkom prehliadky do vlastných rúk ešte v deň prehliadky, t.j. dňa 16.10.2022, o čom svedčí ich signatúra v zápisnici o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov zo dňa 16.10.2022 ako i doručeníky založené vo vyšetrovacom spise (č.l. 126).

Krajský súd sa nemôže stotožniť ani s odvolacou námietkou, v ktorej obžalovaný namietal, že nie je zrejmé, z akého dôkazu súd vyvodil záver, že mal pred samotnou prehliadkou sám uviesť, že vo vozidle

sa nenachádzajú žiadne veci pochádzajúce z trestnej činnosti. V tomto smere je potrebné opätovne poukázať na zápisnicu o vykonaní prehliadky iných priestorov zo dňa 16.10.2022, z ktorej jednoznačne vyplýva, že policajná hliadka disponovala informáciou, že v predmetnom vozidle sa nachádzajú omamné a psychotropné látky, pričom po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Trestného poriadku obžalovaný ako osoba, u ktorej bola prehliadka vykonaná, uviedol, že súhlasí s prehliadkou osobného motorového vozidla jeho otca (pozn. súdu M. B.) a zároveň uviedol, že vo vozidle sa nenachádzajú žiadne veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Na základe tohto vyjadrenia bol obžalovaný poučený podľa § 106 Trestného poriadku.

V súhrne potom k odvolacím námietkam poukazujúc na nezákonnosť príkazu na prehliadku iných priestorov zo dňa 16.10.2022 krajský súd uvádza, že predmetný príkaz je náležité odôvodnený skutkovými zisteniami, na základe ktorých možno dospieť k záveru o dôvodnosti podozrenia a jeho obsah umožňuje preskúmanie legality, legitimity a proporcionality vykonaného zásahu do súkromia. Na základe uvedeného krajský súd len opakuje, že realizované trestné stíhanie považuje za zákonné, k jeho začatiu došlo vykonaním zaisťovacieho úkonu a to prehliadkou iných priestorov v zmysle § 101 ods. 1 Trestného poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní.

V prípade odvolacej námietky obžalovaného, v ktorej poukázal na to, že pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym, a preto KEÚ PZ Bratislava nie je oprávnený rozhodovať o tom, čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku konkrétnej drogy a ani stanovovať jej množstvo, s týmto názorom obžalovaného sa krajský súd stotožňuje, avšak na druhej strane uvádza, že v predmetnej trestnej veci bol znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava len podkladom na riešenie odbornej otázky spočívajúcej v tom, aký materiál bol znaleckému ústavu predložený a v akom množstve, či je predložený materiál omamnou, respektíve psychotropnou látkou a či množstvo účinnej (psychoaktívnej) látky v nej je spôsobilé ovplyvniť psychiku konzumenta. Avšak, čo sa týka množstva obvyklej jednorazovej dávky drogy, prvostupňový súd ju určil s poukazom na ustálenú súdnu prax (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.12.2014, sp. zn. 2Tdo/56/2014) tak, že množstvo zaistenej psychotropnej látky 1639 mg metamfetamínu, s obsahom účinnej látky od 33,1% do 54,9% hmotnostných u obžalovaného predstavovalo spolu minimálne 16 obvykle jednorazových dávok drogy. Krajský súd potom túto odvolaciu námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Pokiaľ obžalovaný uviedol, že z uvedeného množstva nie zrejme, koľko obsahuje „čistý“ pervitín (metamfetamín), na základe ktorého bolo množstvo metamfetamínu vyčíslené, v tejto súvislosti poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.3.2019, sp. zn. 3Tdo/83/2018, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2019 pod č. 22, tunajší súd uvádza, že obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli. Množstvo účinnej látky má vplyv na splnenie kvalitatívnych kritérií posudzovaného materiálu podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona a v nadväznosti na to podľa § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. V tomto smere krajský súd poukazuje najmä na časť odôvodnenia predmetného rozhodnutia, v ktorom Najvyšší súd uvádza, že: „Samotná objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 Trestného zákona („neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor“) a podľa § 172 Trestného zákona („neoprávnene a) vyrobí, b) dovezie, c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje“) predpokladá konanie páchatel'a spočívajúce v taxatívne vymenovanej činnosti, ktorú zákonodarca považuje za trestnú. Konanie páchatel'a v zmysle objektívnej stránky predmetného trestného činu je obligatórne, nehovorí o prechovávaní účinnej látky (napr. THC) v omamnej, či psychotropnej látke. Takýto údaj o množstve účinnej látky je aj pre konzumenta neznámy. Pri zadovážení omamných a psychotropných látok sa konzumenti orientujú v hmotnostných jednotkách (gramoch), prípadne podľa tzv. „dielov“ v závislosti od zaužívaného vzťahu medzi dílerom a konzumentom. Vzhľadom na takto „zaužívaný“ spôsob obstarávania omamných a psychotropných látok je preto smerodajné pri výpočte obvykle jednorazovej dávky vychádzať z hmotnosti zaistenej omamnej a psychotropnej látky, a nie od koncentrácie účinnej látky THC a závislosti páchatel'a. Spôsob určenia obvykle jednorazovej dávky KEÚ PZ nezodpovedá zmyslu a podstate Trestného zákona podľa § 135, § 171 a § 172. Obvykle jednorazová dávka sa musí definovať prostredníctvom hmotnostného kritéria, pretože práve v ňom je zahrnuté jednak objektívne, ako aj subjektívne hľadisko (zavinenie), ktoré spočíva vo vedomosti páchatel'a, aké množstvo

drogy neoprávnene prechováva a pod.“ S týmto názorom sa stotožňuje aj krajský súd. Na základe vyššie uvedeného a s prihliadnutím na doposiaľ ustálenú judikatúru, vykonaným dokazovaním okresný súd správne zistil, že zaistené množstvo psychotropnej látky 1639 mg metamfetamínu, s obsahom účinnej látky od 33,1% do 54,9% hmotnostných predstavovalo spolu minimálne 16 obvyklých jednorazových dávok drogy, a preto predmetný skutok právne kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona.

V ďalších odvolacích námietkach obžalovaný namietal, že ak boli na hlavnom pojednávaní prečítané len závery znaleckého posudku, nie je možné ako dôkaz použiť ostatné časti znaleckého posudku, resp. celý znalecký posudok. Poukazujúc na rozhodovaciu prax všeobecných súdov krajský súd pripomína, že nie je povinnosťou znalca, príp. súdu na hlavnom pojednávaní čítať celý znalecký posudok, stačí keď naň odvolá a vysvetlí, resp. prečíta jeho závery. Následne súd pri hodnotení dôkazu môže hodnotiť celý znalecký posudok, a teda aj jeho odôvodnenie, z ktorého vyplývajú odborné závery, nakoľko k týmto záverom dospel prostredníctvom téz, ktoré sú v odôvodnení znaleckého posudku uvedené. Konečne obhajca mal možnosť sa so znaleckým posudkom oboznámiť ešte v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní v prípade nejasností požiadať v tomto smere o doplnenie dokazovania.

Obžalovaný v odvolacích námietkach poukázal i na to, že výrok o vine v rozsudku je neurčitý (skutok sa mal udiať „od presne nezisteného času“, „na presne nezistenom mieste od nezistenej osoby“), nie je preto možné ho dvakrát odsúdiť za rovnaký skutok. V tomto smere krajský súd v prvom rade poukazuje na novelu č. 105/2022 Z. z., ktorej cieľom bolo oddelenie neoprávneného zaobchádzania s omamnými a psychotropnými látkami z rastlín rodu konopa od ostatných omamných a psychotropných látok, ako aj jedov a prekurzorov. Týmto spôsobom sa odlišujú možnosti trestného stíhania osôb, ktoré tieto omamné látky prechovávajú, od stíhania osôb, ktoré sa svojimi protiprávnymi konaniami venujú výhradne obchodovaniu s týmito látkami v zmysle súčasného znenia § 172 ods. 4 Trestného zákona. Táto novela zároveň priniesla aj oddelenie recidívy, čiže situácie, kedy už bol páchatel' za prechovávanie omamných a psychotropných látok odsúdený. V tejto súvislosti je preto potrebné poukázať na rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 08.09.2020, sp. zn. 9T/19/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.09.2021, sp. zn. 5To/96/2020, ktorým bol obžalovaný právoplatne odsúdený pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, pretože neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu. V predmetnej trestnej veci bola podaná obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona, pretože obžalovaný neoprávnene prechovával a zadovážil po akúkoľvek dobu omamnú látku v množstve, ktoré je z hľadiska množstva posúdené viac ako desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky, čo z hľadiska právnej úpravy § 135 Trestného zákona už nie je možné považovať za prechovávanie pre vlastnú potrebu, ale tiež aj na osoby, ktoré s omamnými, psychotropnými látkami, jedmi alebo prekurzormi obchodujú. V tejto súvislosti potom možno ustáliť, že pokiaľ obžalovaný bol právoplatne odsúdený z trestného činu podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a neskôr bola podaná obžaloba pre trestný čin podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona nemôže sa jednať o porušenie zásady ne bis in idem, pretože obžalovaný bol v predmetnom trestnom konaní obžalovaný z trestného činu na inom skutkovom základe, ako za ktorý mu bol uložený právoplatný trest odňatia slobody.

V súhrne k výroku o vine krajský súd uzatvára, že so zreteľom na pomerne obsiahle vykonané dokazovanie vo veci a jednotlivé dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a ktoré na seba naväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Z hľadiska vyššie uvedených získaných priamych a nepriamych dôkazov je podľa názoru odvolacieho súdu preto možné bez akýchkoľvek dôvodných pochybností mať za preukázané, že sa skutok stal práve tak, ako je z hľadiska spôsobu a rozsahu opísané vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Takéto dôkazy (svedecké výpovede, zápisnica o prehliadke iných priestorov, zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky) v spojení so znaleckým dokazovaním odvolací súd považuje za dostatočné na vyslovenie záveru o vine obžalovaného A. B.. K tomu krajský súd len dopĺňa, že vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré viedli odvolací súd k záveru o neopodstatnenosti a nedôvodnosti odvolacích námietok obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine, pričom s ďalším odôvodnením v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň poukazuje.

Záverom (aj s poukazom na odvolacie námietky obžalovaného) neušla pozornosti ani krajského súdu tá skutočnosť, že v skutkovej vete napadnutého rozsudku je nesprávne uvedené, že „...poverený príslušník PZ následným vykonaním prehliadky tohto vozidla na základe príkazu prokuratúra Okresnej prokuratúry Trnava v tomto vozidle...“, pričom ako vyplýva zo spisového materiálu, najmä z príkazu na prehliadku iných priestorov zo dňa 16.10.2022, správne má byť v skutkovej vete uvedené, že „...poverený príslušník PZ následným vykonaním prehliadky tohto vozidla po predchádzajúcom súhlase prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava v tomto vozidle...“ Vzhľadom na uvedené pochybenie, krajský súd podotýka, že táto nezrovnalosť nezakladá nesprávnosť či nezákonnosť napadnutého rozsudku, ale jedná sa len o formálne pochybenie, resp. nejde o také pochybenie, ktoré by zakladalo nezákonnosť úkonu, pretože ako bolo konštatované už vyššie, príkaz na prehliadku iných priestorov zo dňa 16.10.2022 je zákonným dôkazom, ktorý bol zrealizovaný povereným príslušníkom Policajného zboru po predchádzajúcom súhlase prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, teda zákonným postupom v zmysle § 101 Trestného poriadku. Navyše, skutkovú vetu tvoria obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu a vecné, miestne, časové a iné súvislosti, ktoré spájajú znaky skutkovej podstaty v skutkový dej (skutok). Dôkazné prostriedky a dôkazy nie sú obligatórnym znakom, ktoré by mali tvoriť súčasť skutkovej vety. Napríklad Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. 6Tdo/82/2017 k predmetnej problematike uvádza: „K formálnej úprave znenia skutku, najvyšší súd dodáva, že v ňom nemožno odkazovať na znalecké posudky či odborné vyjadrenia a podobne, nakoľko ide vždy o záver súdu. Spôsob, akým súd dospel k skutkovým zisteniam, uvedením zdroja informácie, konajúci súd vyjadrí až v odôvodnení rozhodnutia.“ Krajský súd preto uzatvára, že pre úplnosť skutkovej vety postačuje, ak obsahuje pojmy a gramatické formulácie, ktoré významovo zodpovedajú (všetkým) znakom skutkovej podstaty trestného činu, čo z vyššie citovanej skutkovej vety je nepochybné.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému

postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolačný súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť, teda že obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený a to konkrétne rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.09.2020, sp. zn. 9T/19/2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.09.2021, sp. zn. 5To/96/2020 (§ 37 písm. m) Trestného zákona), teda správne ustálil prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi (1:0) a postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona modifikoval dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu jej zvýšením o jednu tretinu, t. j. z 3 rokov na 5 rokov a 4 mesiace. Pri úvahe o uložení druhu a výmery trestu obžalovanému okresný súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela, preto po zvážení týchto skutočností okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, ktorý považoval za primeraný a zabezpečujúci účel trestu. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Krajský súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, napokon obžalovaný v tomto smere ani žiadne námietky neuplatnil.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol pred spáchaním súdeného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.